



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างสมรรถภาพการสอนของครูประถม
ศึกษาโดยการใช้กระบวนการการฝึกอบรมแบบเน้นการสอนและ ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนากระบวนการการฝึกอบรมแบบเน้นการสอนและ

ตอนที่ 2 ผลการประเมินกระบวนการการฝึกอบรมแบบเน้นการสอนและ

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนากระบวนการการอบรมแบบเน้นการสอนและ

กระบวนการการฝึกอบรมแบบเน้นการสอนและที่พัฒนาขึ้น เป็นกระบวนการฝึกอบรมที่
สามารถนำไปใช้กับการฝึกอบรมที่มีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติงาน มีลักษณะดังนี้
การสร้าง 3 ขั้นตอน คือ การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน การพัฒนากระบวนการการฝึกอบรม และการ
ตรวจสอบคุณภาพของกระบวนการการฝึกอบรม ผลการดำเนินงานได้กระบวนการฝึกอบรมแบบเน้น
การสอนและ ซึ่งมีหลักการ จุดประสงค์และขั้นตอนของกระบวนการฝึกอบรมแบบเน้นการ
สอนและดังนี้

บทนำ : ความเป็นมาของการฝึกอบรมแบบเน้นกระบวนการสอนและ

ครู เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งในระบบการศึกษา คุณภาพการสอนของ
ครูมีผลโดยตรงต่อระดับการเรียนรู้ของนักเรียน ถ้าครู เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถดีทั้งใน
ด้านเนื้อหาวิชา เทคนิคิวธีสอน มีทักษะในการถ่ายทอดวิชาความรู้ และนำเทคนิคิวธีสอน
ต่างๆไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพก็ย่อมจะทำให้การศึกษามีคุณภาพ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนา
ประชากรของประเทศไทยมีคุณภาพตามที่ต้องการได้ ดังนั้นในปัจจุบันผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
ทุกฝ่าย จึงให้ความสนใจกับคุณภาพการสอนของครูเป็นอย่างมาก การพัฒนาครูให้มีศักยภาพ
ในการปฏิบัติงานสูงขึ้นนั้นกระบวนการฝึกหัดครูจะต้องมีลักษณะที่ต่อเนื่อง เชื่อมโยงกันโดยตลอด
ตั้งแต่กระบวนการเตรียมบุคคลก่อนที่จะออกไปเป็นครู การช่วยเหลือครูใหม่ในระยะที่เริ่มเข้า
สู่วิชาชีพครู และการให้การศึกษาและฝึกอบรมครูที่ปฏิบัติงานสอนแล้ว

การให้การศึกษาหรือฝึกอบรมครูประจำการซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ จะต้องจัด โปรแกรมการฝึกอบรมที่ให้ผู้เข้ารับการอบรมได้มีโอกาสเป็นผู้เริ่ม และร่วมวางแผนการจัด กิจกรรมที่เกี่ยวกับการฝึกอบรมนั้น จะต้องให้ครูเรียนรู้สิ่งนี้ด้วยตนเอง และด้วยวิธีการที่ เหมาะสม การกำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมก็ เช่นกัน ไม่ใช่แต่เพียงพัฒนาครูให้ สามารถนำวิธีการ และความรู้ใหม่ๆ ไปใช้ได้เท่านั้น แต่จะต้องพัฒนาให้มีความรู้ ความ เข้าใจในเทคนิควิธีการ และสามารถเลือกนำเสนอเทคนิควิธีการเหล่านี้ไปใช้ปฏิบัติได้อย่าง ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

กระบวนการฝึกอบรมโดยทั่วไปมักจะมีค่าใช้จ่ายสูง ทั้งในด้านการดำเนินการ เกี่ยวกับการฝึกอบรม และค่าตอบแทนวิทยากรที่เป็นผู้เชี่ยวชาญภายนอก การส่งครูเข้ารับ การอบรมตามสถาบันการศึกษาต่างๆ นอกจากครูหรือรองเรียนจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเองแล้ว ครูยังต้องลงทะเบียนหน้าที่ ทั้งขั้นเรียนเพื่อเข้ารับการฝึกอบรม ถ้าการฝึกอบรมนั้นมี ประสีทิชภาพ ได้ความรู้ใหม่ และผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำความรู้ไปพัฒนาสมรรถภาพใน การปฏิบัติงานได้ การฝึกอบรมนั้นก็จะคุ้มค่าต่อการลงทุนทั้งในด้านเวลา และงบประมาณ

ดังนั้นการฝึกอบรมแต่ละครั้ง การเลือกกระบวนการ และเทคนิควิธีการฝึกอบรม จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของการฝึกอบรม ผู้ดำเนินการฝึกอบรมจะต้องเลือก กระบวนการฝึกอบรมที่เหมาะสมกับเรื่องที่ฝึกอบรม รวมทั้งมีความเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ และทักษะของวิทยากร และผู้เข้ารับการอบรมด้วย

กระบวนการฝึกอบรมโดย เน้นการสอนแนะ

กระบวนการฝึกอบรมโดย เน้นการสอนแนะ เป็นการฝึกอบรมที่จะช่วยแก้ไขจุดอ่อน ของการจัดการฝึกอบรมที่พบอยู่ในปัจจุบันได้ เพราะ เป็นกระบวนการฝึกอบรมที่สอดคล้องกับ หลักการและทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ เรื่องที่นานาชาติฝึกอบรมจะตรงตามสภาพปัจจุบัน และ ความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม การอบรมแต่ละครั้งจะเน้นความรู้ หรือทักษะเฉพาะ เรื่องและ เป็นรูปธรรม ซึ่งจะมีการให้ความรู้ทั้งโดยการศึกษาทฤษฎีด้วยตนเอง การสังเกต การสังเคราะห์จากวิทยากร การฝึกปฏิบัติโดยมีผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับ และ เมื่อกลับไปร่อง เรียนแล้ว จะมีกระบวนการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมดังนี้

1. วิทยากรติดตามเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้เข้ารับการอบรม ให้สามารถนาความรู้ไปสู่การปฏิบัติด้วยความมั่นใจ

2. การจัดทำให้มีเพื่อนคุกคิดโดยการจับคู่ผู้ที่เข้ารับการอบรมในเรื่องเดียวกัน ช่วยเหลือซึ้งกันและกันในการนาความรู้ไปสู่การปฏิบัติ โดยการช่วยเหลือกันในด้านการวางแผนการสอน การสังเกตการสอน การให้ข้อมูลป้อนกลับ และการให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและแก้ไขการสอนให้ดีขึ้น

กระบวนการฝึกอบรมทั้งในห้องฝึกอบรม และการฝึกอบรมในสถานการณ์จริงนี้ เรียกว่ากระบวนการสอนแนะ (Coaching) ผู้ให้การสอนแนะแก่ครูในสถานการณ์จริงหรือ ในโรงเรียนจะเป็นผู้ช่วยให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาแก่ครูให้สามารถนาความรู้จากการอบรมไปสู่การปฏิบัติ หรืออาจจะช่วยครูในการทดลองนานาวัตกรรมต่างๆ ไปใช้ในห้องเรียน การมีคนช่วยให้ความช่วยเหลือ จะทำให้ครูเกิดความมั่นใจ และได้ปรับปรุงตนเองจากคำแนะนำของผู้ให้การสอนแนะอยู่เสมอ ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสอน และเกิดแรงจูงใจในการแสวงหาณานาการสอนของตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ และสมรรถภาพการสอนของครูให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง และความก้าวหน้าของวิทยาการต่างๆ ซึ่งจะส่งผลต่อสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักเรียน และคุณภาพของผลเมืองของประเทศไทยที่สุด

การนำการสอนแนะไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ บุคคลที่เหมาะสมที่สุดในการเป็นผู้ให้การสอนแนะ คือ เพื่อนครู เป็นจากเพื่อนครูจะทำให้ครูเกิดความอบอุ่นใจ ไว้วางใจ และเพื่อนครูจะมีความเข้าใจในตัวครู นักเรียน บรรยายกาศในห้องเรียนได้ดีกว่าผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก และเพื่อนครูยังสามารถให้ความช่วยเหลือ และการให้การสอนแนะกันได้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

การจัดสภาพการณ์ให้ครูสังเกตการสอนซึ่งกันและกัน ผลักดันวิเคราะห์การสอน และให้ข้อมูลป้อนกลับซึ่งกันและกัน จะให้ประสบการณ์ที่มีประโยชน์ และมีคุณค่าแก่ครูมาก เพราะโดยทั่วไปกระบวนการอบรมมักจะสิ้นสุดในห้องฝึกอบรม การสาขิดของวิทยากรมักจะสาขิดโดยใช้กลุ่มผู้เข้ารับการอบรมเป็นนักเรียน หรือในบางครั้งวิทยากรมักจะยกตัวอย่างโดยผ่านวิธีการบรรยายเท่านั้น ผู้เข้ารับการอบรมไม่มีโอกาสได้สังเกตวิธีการนาความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติ และไม่มีโอกาสฝึกฝนด้วยตนเอง การจัดให้ครู

สังเกตการสอนซึ่งกันและกัน ถึงแม้ในบางครั้งการสอนจะล้มเหลว ผู้สังเกตและผู้สอนยังคงได้รับความรู้ ได้ประสบการณ์ตรงว่าวิธีการนี้ไม่ประสบผลสำเร็จและจะร่วมมือกันหาแนวทางในการปรับปรุงการสอนในครั้งต่อไป การสังเกตการสอน และวิพากษ์วิจารณ์กันเองในกลุ่ม เพื่อนครุฑาให้ครุฑากล้ามีความรู้สึกผ่อนคลาย ไม่มีความวิตกกังวล กล้าแสดงความคิดเห็นและที่สำคัญคือครุฑาได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และได้สะสานเทคนิคการสอนเพิ่มขึ้นมาก จากการสังเกตการสอนของคนอื่น

จะเห็นได้ว่าการฝึกอบรมโดยกระบวนการสอนแนะ จะมีส่วนช่วยพัฒนาคุณภาพการสอนของครุฑาเป็นอย่างมาก ถ้าได้รับการพัฒนาเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานประจำ ครุฑาเกิดความเคยชินต่อการให้การสอนแนะซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันอยู่เสมอ จะช่วยพัฒนาครุฑาให้เกิดความกระตือรือร้นในการแสวงหาวิธีการใหม่ๆ มาใช้ในการสอนของตน จะช่วยลดความเสี่ยงเบลื้องทึ้งบประมาณ และเวลาในการจัดการฝึกอบรม ให้แก่ครุฑุกคน ดังนั้น ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร มีการนำนวัตกรรม เทคนิควิธีสอนหรือบุทธิวิธีการสอนใหม่มาใช้ โรงเรียนอาจจะตัดเลือกครุฑารับการอบรมเพียง 2 คน และให้ครุฑานั้นนำความรู้กลับมาถ่ายทอดโดยใช้กระบวนการสอนแนะ ครุฑุกคนก็จะสามารถพัฒนาความรู้ และเทคนิควิธีสอนจนถึงขั้นสามารถนำไปใช้ในห้องเรียนของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะมีเพื่อนครุค่าย เป็นคู่คิดซึ่งกันและกันตลอดเวลา

หลักการพื้นฐานของกระบวนการฝึกอบรมแบบเน้นการสอนแนะมี ดังนี้

1. การวางแผนและโปรแกรมการฝึกอบรมจะต้องเริ่มที่ความต้องการ และปัญหาของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ดังนี้ขั้นตอนการวิเคราะห์ความต้องการ และความจำเป็นในการฝึกอบรม จึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญ ที่จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นปัญหาในการปฏิบัติงานและความต้องการของครุฑาในการสอนแนะ ต้องการของครุฑาในการเข้ารับการฝึกอบรมอย่างแท้จริงถ้ากระบวนการและหลักสูตรฝึกอบรม สอดคล้องกับปัญหา และความต้องการของผู้เข้ารับการอบรมแล้ว จะทำให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดความเต็มใจที่จะเข้ารับการอบรม ซึ่งจะช่วยให้การอบรมบรรลุตามเป้าหมาย และไม่สูญเปล่า

2. การฝึกอบรมแต่ละครั้งจะเป็นการให้ความรู้ที่เป็นเทคนิคเฉพาะเรื่อง และ

เป็นรูปธรรม เมื่อได้มีการทำภารกิจต่างของบุคลากร ควรเลือกเรื่องที่สำคัญและจำเป็นมาจัดฝึกอบรมครั้งละหนึ่งเรื่อง เพื่อให้เกิดความสนใจเฉพาะจุด ไม่สับสนและจะต้องวางแผนการจัดกิจกรรมในการฝึกอบรมให้เป็นรูปธรรม เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดความชัดเจนในการนำเสนอสิ่งที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปสู่การปฏิบัติ

3. การนำเสนอความรู้ใหม่ที่มีประสิทธิภาพ ในขั้นตอนแรกจะต้องมีการนำเสนอความรู้ในเชิงทฤษฎี และหลักการพื้นฐานของวัตกรรมนั้น เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจทฤษฎีพื้นฐานของเรื่องที่จะฝึกอบรมอย่างชัดเจน

4. กระบวนการฝึกอบรมที่ต้องการพัฒนาทางด้านทักษะ กิจกรรมการฝึกอบรมจะต้องมีการสาธิตทักษะการปฏิบัติงานนั้นอย่างชัดเจน จะต้องมีการสาธิตและยกตัวอย่างในสถานการณ์ที่แตกต่างกันอย่างหลากหลาย เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดมโนภาพเชิงรูปธรรม

5. การฝึกทักษะซึ่งกันและกัน เกิดความช้านาญ คล่องแคล่ว เป็นอัตโนมัติ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการฝึกอบรมที่มีเป้าหมายให้ผู้เข้ารับการอบรมพัฒนาสมรรถภาพทางด้านทักษะจะต้องให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ฝึกทักษะซึ่งกันและกัน อย่างต่อเนื่องในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน โดยมีผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับให้ทราบผลการกระทำในทันที

6. การฝึกทักษะที่ซับซ้อน จะต้องแยกทักษะนั้นเป็นทักษะย่อยๆ ให้ผู้เข้ารับการอบรมฝึกทักษะย่อยๆ จนเกิดความคล่องแคล่ว ช้านาญ และจึงฝึกทักษะรวมในสถานการณ์ที่ต่างกัน

7. การให้ข้อมูลป้อนกลับ ควรจะให้ผู้ปฏิบัติฝึกวิเคราะห์ตนเอง โดยผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับใช้ค่าตามความคิดเห็น และเหตุผลของการเลือกกิจกรรมของผู้ปฏิบัติ การให้ข้อมูลป้อนกลับควรเป็นการสร้างสรรค์และให้กำลังใจให้เกิดแรงกระตุ้นในการปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น

8. การติดตามเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้เข้ารับการอบรมในสถานการณ์จริง เป็นสิ่งจำเป็น หลังจากลื้นสุดการฝึกอบรมในห้องอบรมแล้วจะต้องมีกระบวนการฝึกอบรมในสถานการณ์จริงโดยให้ผู้เข้ารับการอบรมเป็นผู้โดยให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งอาจจะจับเป็นญี่ หรือเบ็นกสุ่มร่วมกันวางแผนการสอน สังเกตการสอนซึ่งกันและกัน ให้ข้อมูลป้อนกลับ และอภิปรายเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงการสอนในครั้งต่อไป

9. ผู้ดำเนินการฝึกอบรมอาจต้องติดตามให้ความช่วยเหลือครุยวิธีการนำเสนอความรู้

ในสู่การปฏิบัติจริงในห้องเรียน เพื่อให้ครู เกิดความมั่นใจ ลดความวิตกกังวล และเกิดความรู้สึกว่ามีผู้ช่วยดูแล เอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือ

10. ครูที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกันเป็นแหล่งของการให้แรงเสริม สนับสนุนให้เกิดความมั่นใจในการนาความรู้ใหม่ไปเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงาน การจัดให้มีเพื่อนในหน่วยงานเดียวกัน สังเกตการปฏิบัติงานซึ่งกันและกัน ฝึกวิเคราะห์การปฏิบัติงาน และช่วยเหลือกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน การฝึกวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานบ่อย ๆ ต่อไปบุคลากร เหล่านี้จะพัฒนาจนสามารถวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานของตนเอง อย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย

11. การจัดการฝึกอบรมความมีกระบวนการภารกิจตามผลการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบ โดยทั่วไปการติดตามผลการฝึกอบรมมักจะถูกละเลย หรือถ้ามีจะเป็นการส่งแบบสอบถามตามผู้บังคับบัญชา หรือตัวผู้เข้ารับการอบรม ซึ่งอาจจะทำให้ได้ข้อมูลไม่ครบถ้วน และตรงตามความเป็นจริง ดังนั้นผู้ดำเนินการฝึกอบรมควรมีวิธีการติดตามผลการฝึกอบรม อย่างเป็นระบบ โดยมีวัตถุประสงค์ทั้งในด้านการให้ความช่วยเหลือ และศึกษาภารกิจความรู้ในสู่การปฏิบัติ ทั้งในด้านบัญชา อุปสรรค และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน การติดตามผลการฝึกอบรมควรจะกระทำหลังสิ้นสุดการอบรมแล้ว 3 - 6 เดือน จึงจะสามารถวัดความคงทนของการนาความรู้ในสู่การปฏิบัติได้

จุดประสงค์ของกระบวนการฝึกอบรมโดยการสอนแนะ

การฝึกอบรมโดยใช้กระบวนการสอนแนะ มีจุดประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้ครู เกิดการเรียนรู้ทักษะการสอน หรือรูปแบบการสอนที่ต้องการ
2. เพื่อให้เกิดความคงทนในการนาความรู้ และทักษะการสอนที่ได้รับจาก การฝึกอบรมนำไปใช้ในการสอนได้อย่างต่อเนื่อง
3. เพื่อให้ครูเกิดความมั่นใจสามารถนาความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการฝึกอบรม ไปใช้ในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อให้ครูได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน
5. เพื่อเป็นการให้ข้อมูลป้อนกลับ เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู

6. เพื่อวินิจฉัยและแก้ไขข้อบกพร่องของการสอน
7. เพื่อพัฒนาทักษะในการนิยมทางศาสตร์การสอนใหม่ๆ นำไปใช้ในห้องเรียน
8. เพื่อพัฒนาทักษะที่ต้องการพัฒนาวิชาชีพครู
9. เพื่อพัฒนาครูให้เกิดความเจริญงอกงามในวิชาชีพ
10. เพื่อช่วยเหลือครูใหม่ และเพิ่มความเป็นผู้นำให้แก่ครูที่มีประสบการณ์

การสอน

11. เพื่อถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปสู่ครูที่ไม่ได้รับการอบรม

ขั้นตอนของการนิยมแบบเน้นการสอนแนะ

ลำดับขั้นตอนของการนิยมแบบเน้นการสอนแนะ มีดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์ความต้องการและความจำเป็นในการฝึกอบรม

การวิเคราะห์ความต้องการและความจำเป็นในการฝึกอบรม เป็นกระบวนการศึกษาสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน และของบุคลากรในหน่วยงานนั้นที่สามารถแก้ไขได้โดยใช้กระบวนการฝึกอบรม รวมทั้งเป็นการศึกษาความต้องการในการเข้ารับการฝึกอบรมของบุคลากร กระบวนการในขั้นนี้เป็นกระบวนการที่สำคัญมากที่จะทำให้การฝึกอบรมบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นพื้นฐานสำหรับการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อให้ได้หลักสูตรที่ตรงกับสภาพปัญหา และความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม กระบวนการในขั้นการวิเคราะห์ความต้องการและความจำเป็นในการฝึกอบรมมีดังนี้

1. การศึกษาและรวบรวมข้อมูล ประเภทของข้อมูลที่ผู้ดำเนินการฝึกอบรมจะต้องศึกษา เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม มีดังนี้

1.1 ประเภทของข้อมูล

- 1.1.1 ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของการฝึกอบรม
- 1.1.2 สภาพปัจจุบัน ปัญหาของการดำเนินงานการฝึกอบรม
- 1.1.3 นโยบาย หรือสภาพปัญหา และความต้องการของหน่วยงาน
- 1.1.4 สภาพปัญหาของการปฏิบัติงาน และความต้องการในการเข้ารับการอบรมของบุคลากรในหน่วยงาน

1.2 แหล่งข้อมูล และวิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของการฝึกอบรม ได้แก่ กระบวนการและเทคนิคการจัดฝึกอบรม หลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม หลักการพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์ หลักและวิธีการสอนแนะ การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์จากหนังสือ ตำรา บทความและผลงานวิจัยต่างๆ

1.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และปัญหาของการดำเนินการฝึกอบรม กระทำได้โดยการรวมรวมข้อมูลจากเอกสาร รายงานผลการดำเนินการฝึกอบรม และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการฝึกอบรมที่เหมาะสม สามารถจัดข้อบ邱ร่อง อุบัติภัยและปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น

1.2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบาย หรือสภาพปัญหาของหน่วยงาน และข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหา และความต้องการของบุคลากรในหน่วยงานมีวิธีการที่สามารถรวบรวมข้อมูลดังกล่าวได้ ดังนี้

ก. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่สามารถใช้รวมรวมข้อมูลที่เป็นสภาพความเป็นจริงและปัญหาในการปฏิบัติงาน ความรู้ ความคิดใหม่ๆ เกี่ยวกับการทำงาน เจตคติ ความรู้สึก และความต้องการทั้งของผู้ปฏิบัติงานและผู้บริหาร

ข. การสอบถามโดยใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีการที่สามารถใช้รวมรวมข้อมูลประเทตเดียวกันในข้อ ก. แต่วิธีการนี้มีข้อได้เปรียวกว่าการสัมภาษณ์ คือเป็นวิธีการที่ลงทุนน้อย ประหยัดเวลา ผู้ตอบตอบด้วยความสบายนิ่ง และได้ข้อมูลมากกว่า

ค. การสังเกต เป็นวิธีการที่ใช้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่ทางให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด เพราะเป็นการสังเกตการปฏิบัติงานในสถานการณ์จริง ผู้สังเกตจะต้องเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ มีความละเอียดและทำงานเป็นระบบ จึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่เชื่อถือได้

ง. การศึกษาเอกสาร วิธีการนี้เป็นการศึกษาเอกสารที่มีผู้จัดทำไว้แล้ว เช่น รายงานประจำปี รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน แผนการสอน และนโยบายใหม่ๆ ของต้นสังกัด

จ. การวิเคราะห์งานและการประเมินผลงาน เป็นวิธีการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและส่วนผลการปฏิบัติงานมาเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่วางไว้ ถ้าผล

การปฏิบัติงานต่างก้าวมาตรฐานจะต้องดำเนินการวิเคราะห์หาสาเหตุ เพื่อหาปัญหาที่สามารถแก้ไขได้ด้วยการฝึกอบรม

๗. การประชุมปรึกษาหารือ หรือการอภิปราย เป็นวิธีการที่นำมาใช้ร่วมกับวิธีอื่นๆ เช่น เมื่อได้ข้อมูลจากการสังเกต หรือการใช้แบบสอบถาม แล้วน้ำหนาประชุมและอภิปรายร่วมกันเพื่อให้ได้สภาพปัญหาที่แท้จริง และเพื่อช่วยให้นักการเกิดความตระหนักรถึงปัญหาในการปฏิบัติงานที่จำเป็นต้องแก้ไข

โดยทั่วไปแล้ว การรวบรวมข้อมูลเพื่อหาความต้องการและความจำเป็นในการฝึกอบรม ผู้ดำเนินการฝึกอบรมควรจะใช้วิธีการหลาย ๆ วิธี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงตรงกับสภาพปัญหาของนักการและหน่วยงาน และจะช่วยให้นักการตระหนักรถึงความสำคัญของปัญหาที่ควรจะดำเนินการแก้ไขเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น

๒. การสร้างเครื่องมือวิเคราะห์ความต้องการและความจำเป็นในการฝึกอบรม ผู้ดำเนินการฝึกอบรมจะต้องตัดสินใจเลือกเครื่องมือที่จะใช้โดยพิจารณาจากลักษณะของงาน บรรยากาศของหน่วยงาน ความสามารถ งบประมาณ และเวลาที่ผู้ดำเนินการฝึกอบรมมีอยู่ เมื่อเลือกเครื่องมือแล้วจึงดำเนินการสร้างเครื่องมือ และนาเครื่องมือนั้นไปเก็บรวบรวมข้อมูล

๓. การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นกระบวนการนำข้อมูลที่ดำเนินการรวบรวมมาวิเคราะห์หาสาเหตุ และความต้องการ ความจำเป็นในการฝึกอบรม

๔. การกำหนดความจำเป็นในการฝึกอบรม เมื่อได้ปัญหาที่จำเป็นต้องใช้การฝึกอบรมเพื่อแก้ไขปัญหาแล้ว ผู้ดำเนินการฝึกอบรมจะต้องพิจารณา จัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่ควรจะทำการฝึกอบรมก่อน และกำหนดเป้าหมายของการฝึกอบรมว่า จะเน้นการพัฒนาผู้เข้ารับการฝึกอบรมในด้านใด ความรู้ ทักษะ หรือเจตคติ และจะต้องกำหนดถูกสุ่ม เป้าหมาย คุณสมบัติ และความรู้พื้นฐานของผู้ที่จะเข้ารับการอบรม

๒. ขั้นกำหนดเป้าหมายของการฝึกอบรม

เมื่อจัดลำดับความสำคัญของปัญหาในการฝึกอบรม พฤติกรรมหรือปัญหาการปฏิบัติงานที่ต้องการจะพัฒนาหรือแก้ไขแล้ว ผู้ดำเนินการฝึกอบรมจึงนำสภาพปัญหานั้นมากำหนดเป้าหมายของการฝึกอบรม เพื่อแก้ไขปัญหาการสอนหรือพัฒนาคุณภาพการสอนให้

สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันหรือความต้องการในการศึกษาที่ได้กำหนดไว้

3. ขั้นสร้างหลักสูตรศึกษา

เมื่อกำหนดเป้าหมายของการศึกษาแล้ว ผู้ดำเนินการศึกษาจะต้องดำเนินการสร้างหลักสูตร ให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการศึกษาโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษา การกำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาจะต้องกำหนดให้ชัดเจน โดยระบุพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เข้ารับการอบรม ซึ่งจะต้องกำหนดพฤติกรรมที่คาดหวัง สภาพการณ์หรือเงื่อนไขที่จะให้ผู้เข้ารับการอบรมปฏิบัติ และเกณฑ์ที่กำหนดคุณภาพของพฤติกรรมของผู้เข้ารับการศึกษาใน การศึกษาแต่ละครั้งควรกำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาทักษะหรือความรู้เพียงเรื่องเดียว เพื่อไม่ให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดความสับสน และเพื่อให้มีเวลาในการศึกษาบูรณาจักรทักษะอย่างล่องแคล่วและชำนาญ

2. คัดเลือกเนื้อหาสาระ เมื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแล้วผู้ดำเนินการจัดศึกษา จะต้องคัดเลือกเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา การจัด เนื้อหาสาระจะต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และเรียงลำดับเนื้อหาที่เป็นพื้นฐานไปสู่เนื้อหาที่ขับข้อง

3. คัดเลือกวิทยากร วิทยากรเป็นบุคคลที่สำคัญสำหรับกระบวนการศึกษา ผู้ดำเนินการศึกษาจะต้องคัดเลือกวิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถตรงกับเรื่องที่อบรม ผู้ดำเนินการศึกษาจะต้องทำความตกลงวางแผนการจัดการศึกษาร่วมกับวิทยากรในด้าน กิจกรรมที่จะใช้ในการศึกษา และเวลาที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมแต่ละขั้น

4. วางแผนการศึกษา ผู้ดำเนินการศึกษาจะต้องดำเนินการวางแผนการ ศึกษาร่วมกับวิทยากร ในด้านการคัดเลือกเทคนิคการศึกษา การทำกำหนดการศึกษา ซึ่งจะต้องระมัดระวังในด้านการจัดแบ่งเวลาระหว่างภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติให้เหมาะสมกับเทคนิคการศึกษาและ เป้าหมายของการศึกษา ถ้า เป้าหมายของการศึกษาต้องการ พัฒนาทักษะจะต้องกำหนดเวลาสำหรับการศึกษาบูรณาจักรอยู่ละ 80 ของเวลาทั้งหมด (กรรมการศึกษา, 2535)

5. เจียนเอกสารหลักสูตร

เอกสารหลักสูตรภาษาไทยที่มีองค์ประกอบหลักๆ ดังนี้ คือ

- (1) หลักการและเหตุผล
- (2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- (3) เนื้อหาสาระที่ใช้ในการฝึกอบรม
- (4) การดำเนินการฝึกอบรม
- (5) กำหนดการฝึกอบรม
- (6) การประเมินผลการอบรม
- (7) ผู้รับผิดชอบโครงการฝึกอบรม
- (8) งบประมาณที่ใช้ในการฝึกอบรม

6. จัดทำเอกสารประกอบการฝึกอบรม เอกสารประกอบการฝึกอบรม ได้แก่

- (1) โครงการฝึกอบรม
- (2) เอกสารประกอบการศึกษาเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรม ชิ่งประกอบด้วย เอกสารที่เป็นเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรม แบบฝึกปฏิบัติ แบบฝึกหัด
- (3) แบบประเมินผลกระบวนการฝึกอบรม เป็นแบบสำรวจความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการดำเนินการฝึกอบรมในด้านเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรม วิทยากร เทคนิคที่ใช้ในการฝึกอบรม และการฝึกปฏิบัติ
- (4) แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้ารับการอบรม เป็นแบบประเมินความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่มีต่อเรื่องที่ได้รับการฝึกอบรม และแบบประเมินทักษะเรื่องที่อบรม

7. ประเมินคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม และเอกสารประกอบการฝึกอบรม น่าหลักสูตรฝึกอบรมและเอกสารประกอบการฝึกอบรมที่ต้องการประเมิน ให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่จะฝึกอบรม ประเมินคุณภาพตามแบบประเมินที่สร้างขึ้น นำแบบประเมินที่ได้รับคืนมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์

8. จัดเตรียมสื่อประกอบการฝึกอบรม

9. เตรียมการฝึกอบรม ติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมในเรื่อง วันเวลา และสถานที่ที่จะใช้ในการฝึกอบรม และนัดหมายวิทยากรให้การฝึกอบรมตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดไว้

4. ขั้นดำเนินการฝึกอบรมในห้องฝึกอบรม

กระบวนการฝึกอบรมโดยการสอนแนะ มีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาที่ผู้เข้ารับการอบรมไม่สามารถดัดแปลงความรู้ที่ได้รับการฝึกอบรมไปสู่การปฏิบัติในห้องเรียน ดังนั้นกระบวนการการฝึกอบรมโดยเน้นการสอนแนะ จึงเน้นการจัดกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โดยแบ่งกระบวนการการฝึกอบรมออกเป็น 2 กระบวนการ คือ การฝึกอบรมในห้องอบรม และการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง ซึ่งมีลักษณะดังนี้

1. นำเสนอทฤษฎีพื้นฐานของเรื่องที่ฝึกอบรม วิทยากรจะต้องให้ผู้เข้ารับการอบรมศึกษาทฤษฎีพื้นฐานของเรื่องที่จะทำการฝึกอบรม ซึ่งอาจจะให้ผู้เข้ารับการอบรมศึกษาด้วยตนเองพร้อมกับการทำแบบฝึกหัด และวิทยากรบรรยายสรุป เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดความรู้ความเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

2. วิทยากรสาธิตการสอนโดยทำการสาธิตในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน วิทยากรจะต้องเลือกเนื้อหา วิธีการ และกลุ่มผู้เรียนที่แตกต่างกันมาสาธิต เพราะการให้ตัวอย่างที่หลากหลาย การสาธิตอย่างต่อเนื่องจะทำให้ผู้เข้ารับการอบรมวิเคราะห์แนวทางการนาความรู้ใหม่ๆได้อย่างชัดเจน

3. ผู้เข้ารับการอบรมฝึกปฏิบัติและวิทยากรให้ข้อมูลป้อนกลับ หลังการสาธิตจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมมีโอกาสฝึกฝนทักษะหลายครั้ง เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว ชำนาญและเกิดความมั่นใจในการนำความรู้ใหม่ๆไปใช้ ก่อนการฝึกปฏิบัติวิทยากรและผู้เข้ารับการอบรมควรศึกษาแผนการสอน และวางแผนการสังเกตการสอนร่วมกัน เมื่อผู้เข้ารับการอบรมทดลองสอนแล้ววิทยากรจะต้องให้ข้อมูลป้อนกลับโดยให้ผู้เข้ารับการอบรมมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์การสอนของตนเอง

4. ฝึกให้การสอนแนะซึ่งกันและกัน นอกจากจะฝึกปฏิบัติทักษะที่เป็นความรู้ใหม่แล้ว ผู้เข้ารับการอบรมจะต้องได้รับการฝึกทักษะการให้การสอนแนะ เพื่อสามารถให้การสอนแนะแก่คนอื่นได้ ทักษะที่จะต้องฝึกได้แก่

- (1) การประชุมปรึกษาหารือก่อนสอน
- (2) การสังเกตการสอน ซึ่งประกอบด้วยการฝึกสร้าง และใช้เครื่องมือสังเกตการสอน และฝึกการสังเกตการสอน
- (3) การปรึกษาหารือหลังการสอน

(4) การวางแผนเพื่อพัฒนาการสอนในครั้งต่อไป

5. การประเมินผลการฝึกอบรม

5.1 การประเมินผลกระบวนการฝึกอบรม เป็นการประเมินความรู้สึกของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการดำเนินการฝึกอบรม ในด้านหลักสูตรฝึกอบรม วิทยากร เทคนิค การฝึกอบรม การฝึกปฏิบัติ และการให้ข้อมูลป้อนกลับ เพื่อนำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลมาดำเนินการปรับปรุงกระบวนการฝึกอบรม

5.2 ประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้ารับการอบรม เป็นการประเมินความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติที่มีต่อเรื่องที่ได้รับการฝึกอบรม

5. ขั้นตอนการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง

การฝึกอบรมในสถานการณ์จริง เป็นกระบวนการให้ความรู้แก่ผู้เข้ารับการอบรม ในสถานที่ที่ผู้เข้ารับการอบรมปฏิบัติงานอยู่ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้ผู้ที่เข้ารับการอบรม สามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ศึกษาปัญหาและอุบัติเหตุในการนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้

3. เพื่อช่วยเหลือในการแก้ปัญหา และอุบัติเหตุที่เกิดจากการปฏิบัติงาน กิจกรรมการฝึกอบรมในขั้นนี้ ได้แก่

1. วิทยากรให้ความช่วยเหลือสนับสนุน และอำนวยความสะดวกให้ผู้ที่เข้าอบรม สามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยติดตามให้ความช่วยเหลือในหน่วยงาน ของผู้เข้ารับการอบรม อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้มีโอกาส ปรึกษากับผู้มา หรือขอคำแนะนำในการนำความรู้ไปปฏิบัติ

2. กระตุ้นให้ผู้เข้ารับการอบรมนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง โดยให้ผู้เข้ารับการอบรมช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้เข้ารับการอบรมจับคู่กันผลัดเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้สอนและเป็นผู้ฟัง

2.2 ประชุมปรึกษาหารือก่อนสอน ช่วยวางแผนและวิเคราะห์แผนการสอน กำหนดวิธีการสังเกตและเครื่องมือที่จะใช้ในการสังเกตการสอน

2.3 สังเกตการสอน โดยใช้เครื่องมือตามที่กำหนดไว้

2.4 ประชุมปรึกษาหารือหลังการสอน โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การสอนมาวิเคราะห์ ผู้ให้การสอนจะต้องฝึกให้ครูวิเคราะห์ตนเองโดยการใช้ค่าตาม กระตุ้นให้ครูแสดงความคิดเห็นของตนเองมา

2.5 วางแผนการปรับปรุงการสอน โดยการกระตุ้นให้ครูกิดหาแนวทางในการปรับปรุงการสอนของตนเองครั้งต่อไป

เป้าหมายของการสอนแนะ คือการพัฒนานิสัยของครูในการวิเคราะห์การสอนของตนเอง โดยถือว่าการสอนเป็นวิชาชีพที่สูงที่ครูจะต้องพัฒนา เทคนิควิธีสอนของตนเองสามารถ เลือกวิธีการที่เหมาะสมมาใช้ในการสอนได้ ผู้สอนแนะจะทำหน้าที่กระตุ้นให้ครูกิด พิจารณา และตัดสินใจ เลือก วิธีการสอนของตนเอง พิจารณา เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของตนเองมากขึ้น โดยถือว่าครู เป็นศูนย์กลางของกระบวนการสอนแนะ เป็นผู้กำหนดเป้าหมายของการพัฒนา ทักษะการสอนของตนเอง วางแผน และคิดกิจกรรมการสอนของตนเอง รวมทั้งการวิเคราะห์ ข้อมูลการสอนที่ผู้สอนแนะบันทึกไว้

การที่จะทำกิจกรรมการสอนแนะ เหล่านี้ได้จะต้องมีโปรแกรมฝึกการสอนแนะให้แก่ ครูก่อนที่จะให้ครูเริ่มการสอนแนะซึ่งกันและกัน และในระยะแรกจะต้องมีการติดตามผล ในระหว่างที่ครูกำลังให้การสอนแนะซึ่งกันและกันด้วย

การประเมินผลสัมฤทธิ์ของการฝึกอบรม

การประเมินผลสัมฤทธิ์ของการฝึกอบรมควรกระทำ เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการ ฝึกอบรมในสถานการณ์จริง กระบวนการฝึกอบรมแบบเน้นการสอนแนะ เป็นการฝึกอบรมที่ให้ ความสำคัญต่อขั้นตอนการประเมินผลการฝึกอบรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานักศึกษาและ อุปสรรคในการนำความรู้จากการฝึกอบรมนำไปใช้ การประเมินจึงต้องกระทาอย่าง เป็นระบบ และจริงจัง

การประเมินผลสัมฤทธิ์ของการฝึกอบรม ควรจะทำหลังการฝึกอบรมในห้องอบรม สิ้นสุดลงไม่น้อยกว่า 3 เดือน เพื่อวัดความคงทนในการนำความรู้ไปใช้ในการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการปฏิบัติงาน เครื่องมือที่ใช้อาจจะใช้การสังเกตการปฏิบัติงานร่วมกับการสัมภาษณ์ หรือการสอบถามความคิดเห็นทั้งของผู้ปฏิบัติงาน และของหัวหน้าหน่วยงาน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่

ทรงกัน และ เชือถือได้

ข้อเสนอแนะในการน่ากระบวนการสอนแนะฯ ฯ

การน่ากระบวนการสอนแนะฯ ฯ เป็นส่วนหนึ่งของงานประจำในโรงเรียน ควรดำเนินการดังนี้

1. โปรแกรมการฝึกอบรมครูประจำการจะต้องประกอบด้วยกระบวนการ เสลี่ยม คือ การนำเสนอความรู้ใหม่ การสาธิตให้ดูเป็นแบบอย่าง การฝึกปฏิบัติทั้งทักษะที่เป็นความรู้ใหม่และการให้ข้อมูลป้อนกลับ และการให้ผู้เข้ารับการอบรมมีโอกาสให้การสอนแนะซึ่งกัน และกัน

2. พยายามใช้กระบวนการสอนแนะหลายรูปแบบ เช่น ให้ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ได้มีโอกาสเป็นผู้สอนแนะคนอื่น หรือให้ครูใหม่ได้รับการสอนแนะจากครูที่มีประสบการณ์การสอน หรือใช้การสอนแนะกับครูที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอน ผู้ที่เกิดความท้อถอย และขาดความกระตือรือร้นในการสอน และการสอนแนะระหว่างเพื่อนครูที่อยู่ในสายชั้นเดียวกัน

3. สร้างบรรยากาศของการสนับสนุนให้เกิดกระบวนการสอนแนะในโรงเรียน โดย

3.1 กระตุ้นให้ครูจับคู่หรือจัดกลุ่มสอนแนะซึ่งกันและกันในการที่จะพัฒนาทักษะการสอนให้ทักษะหนึ่งอย่างต่อเนื่อง

3.2 จัดโปรแกรมการฝึกอบรมครู โดยการให้ครูวิเคราะห์ตนเองว่าขาดทักษะการสอนด้านใด และมีความประสงค์ที่จะพัฒนาทักษะใดให้ดีขึ้น แต่ไม่สามารถที่จะปรับปรุงด้วยตนเอง จึงต้องการให้ผู้บริหารจัดการฝึกอบรมให้

3.3 จัดตารางว่างให้ครูสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ในการวางแผนการสอน สังเกตการสอน และประชุมปรึกษาหารือหลังการสอน

3.4 ให้การสนับสนุนทางวิชา โดยการยกย่องชมเชยผู้ที่มีความพยายามในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในที่ประชุมคณะครุ และทำเป็นหนังสือเวียนให้ครูในโรงเรียนทราบ

4. พยายามให้การสอนแนะ เป็นส่วนหนึ่งของงานประจำของครู ให้ครูมีความ

เคยชินที่จะช่วยกันแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน สังเกตการสอนซึ่งกันและกัน และเปลี่ยน
ประสบการณ์กัน และถ่ายทอดความรู้ใหม่ให้แก่ครูคนอื่น

5. จัดโปรแกรมการฝึกอบรมความรู้และทักษะกระบวนการสอนแนะให้แก่ครู
ในโรงเรียน ความรู้ที่ควรจะจัดในโปรแกรมการฝึกอบรมทักษะกระบวนการสอนแนะควรจะ
ประกอบด้วย

- (1) ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่
- (2) ทฤษฎีการสอนแนะ
- (3) การสร้างและการใช้เครื่องมือสังเกตการสอน
- (4) เทคนิคการประชุมบริการทางการศึกษา
- (5) เทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับ
- (6) การสาธิตและการฝึกปฏิบัติการให้การสอนแนะ ได้แก่ การให้
คำปรึกษาหารือ การใช้เครื่องมือสังเกตการสอน การให้ข้อมูลป้อนกลับ
- (7) การจัดโครงสร้างองค์กร เพื่อนำกระบวนการสอนแนะไปใช้ใน
โรงเรียน

ประโยชน์ของการนำกระบวนการสอนแนะไปใช้ในโรงเรียน

การสอนแนะมีประโยชน์ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูมีโอกาสพัฒนาวิธีการสอนใหม่ได้บ่อย และพัฒนาทักษะการสอนสูง
ขึ้นกว่าการฝึกอบรมโดยใช้รูปแบบอื่น

2. ช่วยให้ครูสามารถนำรูปแบบที่ใช้ในการสอนใหม่ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ช่วยให้ครูเกิดความคุ้นเคยในความรู้และทักษะของการใช้ยุทธวิธีการสอนใหม่
ได้ยาวนานกว่าการฝึกอบรมโดยใช้รูปแบบอื่น

4. การฝึกอบรมที่เน้นเทคนิคที่เฉพาะเจาะจง เป็นรูปธรรม จะทำให้ครูสามารถ
นำไปใช้บัณฑิตการสอนในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ช่วยให้ครูเข้าใจเป้าหมายในการพัฒนาทักษะการสอนของตน เองซึ่ด เจนชั่น

6. กระตุ้นให้ครูมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์ซึ่งกันและ
กันได้ช่วยเหลือสนับสนุนกัน มีโอกาสแสดงบุคลิกิริยาได้ตอบเกี่ยวกับการเรียนการสอนและ

กล้าทัดลงนาสิ่งใหม่ๆ มาใช้สอนในชั้นเรียน

7. การสังเกตการสอนของครุคนอื่น บางอย่างมีคุณค่า มีประโยชน์สำหรับดู
นำไปใช้ในการสอนของตนเอง ทำให้ได้เทคนิคการสอนที่มีค่าเพิ่มขึ้น

ตอนที่ 2 ผลการประเมินกระบวนการฝึกอบรมแบบเน้นการสอนแนะ

การประเมินผลการทดลองใช้กระบวนการฝึกอบรมแบบเน้นการสอนแนะ ผู้วิจัย
ศึกษาโดยการนำกระบวนการฝึกอบรมที่ปรับปรุงคุณภาพแล้วไปทดลองใช้ โดยการจัดฝึกอบรม
ให้แก่ครูประถมศึกษาที่สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยแบ่งขั้นตอนการ
ทดลองออกเป็น 7 ขั้นตอน คือการวิเคราะห์ความต้องการและความจำเป็นในการฝึกอบรม
การกำหนดเป้าหมายของการฝึกอบรม การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม การเตรียมการอบรม
การดำเนินการฝึกอบรมในห้องอบรม การดำเนินการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง และการ
ประเมินผลการฝึกอบรม ผลการประเมินการทดลองใช้กระบวนการฝึกอบรม ผู้วิจัยจะนำเสนอ
โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการฝึกอบรมในห้องอบรม แบ่งออกเป็น

- 1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ของผู้เข้ารับการ
อบรมที่มีต่อการจัดฝึกอบรมในห้องอบรม
- 1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจเรื่องที่
ฝึกอบรม

ส่วนที่ 2 ผลการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง แบ่งออกเป็น

- 2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นความรู้ ความ
เข้าใจ เจตคติ และทักษะในเรื่องที่อบรม
- 2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของทักษะการสอน
เรื่องที่อบรม

ในการนำเสนอข้อมูลผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์แทนค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

N แทนจำนวนครุที่เป็นกสุนตัวอย่าง

X แผนค่าเฉลี่ย

S.D. แผนค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แผนค่าสถิติทดสอบที่

df. แผนชี้แจงความเป็นอิสระ

SS แผนผลรวมกากลังสอง

MS แผนค่าเฉลี่ยของผลรวมกากลังสอง

F แผนค่าสถิติทดสอบเอฟ

** แผน ความมั่นยำสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* แผน ความมั่นยำสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลของการดำเนินการฝึกอบรมในห้องอบรม

กระบวนการฝึกอบรมแบบเน้นการสอนและมีลักษณะเด่นที่สำคัญ คือกระบวนการฝึกอบรมแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ การฝึกอบรมในห้องอบรม และการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นพบว่าการสอน โดยใช้ทักษะกระบวนการเป็นนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องการให้ครูใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนและพบว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาของครูด้วยเช่นกัน ครูต้องการที่จะพัฒนาตนเองตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการโดยการนำทักษะกระบวนการไปใช้ในการสอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเสนอภาพปัญหาและความต้องการนี้มากำหนดเป็นเรื่องใช้ในการฝึกอบรมเพื่อการศึกษาผลของกระบวนการฝึกอบรมแบบเน้นการสอนและผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยใช้ชื่อโครงการฝึกอบรมว่า โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาคุณภาพการสอนโดยกระบวนการสอนและ : การพัฒนาทักษะกระบวนการ 9 ขั้น โดยใช้เวลาฝึกอบรม 5 วัน ระหว่างวันที่ 10-14 ตุลาคม 2537 ณ อาคารสัมมนาหอดสมุด สถาบันราชภัฏจันทร์ เกษม โดยมีผู้เข้ารับการอบรมจำนวน 36 คน ผลของการจัดฝึกอบรมในห้องอบรม ผู้วิจัยศึกษาโดยประมุนความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อกระบวนการฝึกอบรมในด้านหลักสูตรฝึกอบรม กิจกรรมที่ใช้ในการฝึกอบรมและการบริหาร และการจัดฝึกอบรม รวมทั้งประเมินความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรม และการคาดการณ์การความรู้นี้ในสู่การปฏิบัติ ผลการ

วิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

- 1.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดฝึกอบรม
- 1.2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ฝึกอบรม
- 1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดฝึกอบรม
 - ก. ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัว และสภาพการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำนวนตามสถานภาพส่วนตัวและสภาพการทำงาน

สถานภาพส่วนตัว และสภาพการทำงาน	ความถี่ $n = 36$	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	2	5.6
หญิง	34	94.4
2. อายุ		
31 - 40 ปี	9	25.0
41 - 50 ปี	14	38.9
51 - 60 ปี	13	36.1
3. อายุราชการ		
1 - 5 ปี	1	2.8
6 - 10 ปี	1	2.8
11 - 15 ปี	10	27.8
16 - 20 ปี	8	22.2
21 ปีขึ้นไป	16	44.4

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพส่วนตัวและสภาพการทำงาน (ต่อ)

สถานภาพส่วนตัว และสภาพการทำงาน	ความถี่	ร้อยละ
	n = 36	

4. ภูมิการศึกษา

ต่างว่าปริญญาตรี	4	11.1
ปริญญาตรี	31	86.1
ปริญญาโท	1	2.8

5. ระดับชั้นที่ทำการสอน

ประณมศึกษาปีที่ 3	11	30.6
ประณมศึกษาปีที่ 4	9	25.0
ประณมศึกษาปีที่ 5	13	36.1
ประณมศึกษาปีที่ 6	3	8.3

6. จำนวนครบที่ทำการสอน

60 คาบขึ้นไป	12	33.3
51 - 60 คาบ	18	50.0
41 - 50 คาบ	4	11.1
31 - 40 คาบ	2	5.6

7. ภาระงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย (ตอบได้มากกว่า 1 งาน)

หัวหน้ากลุ่มวิชา, หัวหน้าสายชั้น	6	16.7
งานสหกรณ์	10	27.8
การเงิน สวัสดิการ	4	11.1
โครงการอาหารกลางวัน	5	13.8
หัวหน้ายุวกาชาด	2	5.6
ห้องสมุด	1	2.8

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพส่วนตัวและสภาพการทำงาน (ต่อ)

สถานภาพส่วนตัว และสภาพการทำงาน	ความถี่ <i>n = 36</i>	ร้อยละ
งานชุมชน	3	8.3
งานทะเบียน	1	2.8
ผู้ช่วยครูพิเศษ	3	8.3
ผู้ช่วยครูเรียน	1	2.8
งานวัดและประเมินผล	2	5.6
เลขากลุ่มโรงเรียน	2	5.6
งานทะเบียน	1	2.8
ไม่ได้รับมอบหมายงานอื่น	4	11.1
8. การเตรียมการสอน		
เตรียมการสอนตลอดปี	6	16.7
เตรียมการสอนตลอดภาคเรียน	12	33.3
เตรียมล่วงหน้าและก่อนสอน	18	50.0
9. การปฏิบัติในการเตรียมการสอน		
เตรียมการสอนตามลำพัง	8	22.2
ช่วยกันทำในระดับสายชั้น	11	30.5
ช่วยกันในระดับกลุ่มโรงเรียน	7	19.4
ปรึกษาหารือกับเพื่อนในโครงการ	11	30.5
10. การเข้ารับการอบรมการสอนโดยใช้		
ทักษะกระบวนการ 9 ขั้น		
เคยเข้ารับการอบรม	30	83.3
ไม่เคยเข้ารับการอบรม	6	16.6

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากตามสถานภาพส่วนตัวและสภาพการทำงาน (ต่อ)

สถานภาพส่วนตัว	ความถี่	ร้อยละ
และสภาพการทำงาน	$n = 36$	

11. การทำแผนการสอนโดยใช้

ทักษะกระบวนการ 9 ชั้น

ทำแผนการสอน	25	69.4
ไม่ได้ทำแผนการสอน	11	30.5

12. การได้รับเอกสารเกี่ยวกับการสอน

โดยใช้ทักษะกระบวนการ 9 ชั้น

ได้รับ	24	66.6
ไม่ได้รับ	12	33.3

13. ความสามารถในการจัดการสอนโดย

ใช้ทักษะกระบวนการ 9 ชั้น ตามคำ

แนะนำในเอกสาร

ทำได้	16	66.6
ทำไม่ได้	3	12.50
เตรียมส่วนหน้าและก่อนสอน	18	50.0
ไม่แน่ใจ	5	20.83

จากตารางที่ 17 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 94.4) เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปีมากที่สุดคือร้อยละ 38.9 ประสบการณ์ทำงานสูงสุด 21 ปีขึ้นไป มีภารกิจศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ทำการสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุด ร้อยละ 50 ของกลุ่มตัวอย่าง ทำการสอนระหว่าง 51-60 คาบ ร้อยละ 5.56 รับผิดชอบสอนน้อยที่สุดคือ 31-40 คาบ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างรับผิดชอบภาระงานอื่นที่เป็นงาน

ประจำนอกเหนือจากงานสอน
(ร้อยละ 25)

งานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติตามที่สุดคืองานสหกรณ์

การเตรียมการสอนของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50) จะเตรียมการสอนล่วงหน้าและก่อนสอน ร้อยละ 30.6 ช่วยกันเตรียมการสอนในระดับสายขั้นเดียวกันและกันเพื่อนครุที่อยู่ร่วมกัน ร้อยละ 83.3 เคยเข้ารับการอบรมการสอนโดยใช้ทักษะกระบวนการ 9 ขั้น ร้อยละ 69.4 เคยทำแผนการสอนโดยใช้ทักษะกระบวนการ 9 ขั้น ร้อยละ 66.6 เคยได้รับเอกสารเกี่ยวกับการสอนโดยใช้ทักษะกระบวนการ 9 ขั้น และร้อยละ 66.6 สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะกระบวนการ 9 ขั้นตามค่านิยมในเอกสารได้

๖. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดฝึกอบรมในห้องอบรม

เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล

เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการดำเนินการฝึกอบรมมีดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 - 5.00	มากที่สุด
3.51 - 4.50	มาก
2.51 - 3.50	ปานกลาง
1.51 - 2.50	น้อย
1.00 - 1.50	น้อยที่สุด

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีต่อการจัดฝึกอบรม

ความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรม

X

S.D.

การจัดฝึกอบรม

ด้านหลักสูตรฝึกอบรม	4.60	0.40
ด้านกิจกรรมฝึกอบรม	4.54	0.28
ด้านการบริหารและการจัดฝึกอบรม	4.69	0.33

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมประมุนการฝึกอบรมที่
ผู้วิจัยจัดขึ้นอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ด้านที่ได้รับการประเมินว่ามีประสิทธิภาพสูงที่สุดคือ ด้าน
การบริหารและการจัดฝึกอบรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสหสัมพันธ์ของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความรู้ด้านทักษะกระบวนการ 9 ข้อที่ได้รับจากการฝึกอบรมและการนำไปปฏิบัติ

ความรู้เกี่ยวกับทักษะกระบวนการ 9 ข้อ	ด้านความรู้	ความเป็นไปได้ใน การเข้าใจที่ได้รับ	ความเป็นไปได้ใน การนำไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	r
1. เนื้อหาด้านทักษะกระบวนการ 9 ข้อ	4.66	0.89	3.97	1.10	0.71*			
2. การวางแผนการสอนโดยใช้ทักษะกระบวนการ 9 ข้อ	3.90	1.01	3.75	1.27	0.77*			
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	4.26	1.00	4.04	1.16	0.84*			
4. การใช้ความกระตือรือร้นนักเรียนคิดวิเคราะห์และวางแผนแก้ปัญหา	4.15	0.91	4.15	0.90	0.80*			
5. การเลือกเทคนิคชี้สอนที่เหมาะสมกับการใช้ทักษะกระบวนการในการสอน	4.07	0.89	3.98	0.95	0.85*			
6. บทบาทของครูในการส่งเสริมให้นักเรียนวางแผนและลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง	4.21	0.94	3.93	1.01	0.79*			
7. เทคนิคการประเมินผลงานของนักเรียน	3.93	1.14	3.90	1.00	0.83*			
รวม	4.08	0.84	3.96	0.85	0.85*			

* P <.05

จากตารางที่ 19 สรุปได้ว่าความรู้ ความเข้าใจที่ผู้เข้ารับการอบรมประมีนว่าได้รับจากการศึกษารูปแบบมากที่สุด คือ ความรู้ในด้านเนื้อหาที่เป็นทักษะกระบวนการ 9 ข้อ รองลงมา คือ ความรู้ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง บทบาทของครูในการส่งเสริมให้นักเรียนวางแผนการปฏิบัติงานด้วยตนเอง และการใช้ค่าถดถ卜ในการตัดสินใจ นักเรียนคิด เนื้อหาที่ครูประเมินว่าได้รับความรู้ความเข้าใจน้อยกว่าด้านอื่น คือการวางแผนการสอนโดยใช้ทักษะกระบวนการ 9 ข้อ

ในด้านความเป็นไปได้ในการนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติ ผู้เข้ารับการอบรมประเมินว่าเรื่องที่สามารถนำไปปฏิบัติได้มากที่สุด คือ การใช้ค่าถดถ卜ในการตัดสินใจที่นักเรียนคิดวิเคราะห์ที่เรื่องที่ครูประเมินว่าจะนำไปสู่การปฏิบัติได้น้อยกว่าทุกด้าน คือ การวางแผนการสอนโดยใช้ทักษะกระบวนการ 9 ข้อ

สำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ กับความเป็นไปได้ในการนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติ พบร่วมกันทุกด้านมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก นั่นคือทุกด้านที่ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจสูง ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่มีแนวโน้มเห็นว่ามีความเป็นไปได้สูงในการนำไปปฏิบัติ

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสหสัมพันธ์ของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
เกี่ยวกับความรู้ด้านการสอนแนะที่ได้รับจากการศึกษาอบรม และการนำไปปฏิบัติ

ความรู้ด้านการสอนแนะ	ด้านความรู้		ความเป็นใบได้ใน การนำไปปฏิบัติ		ค่าสหสัมพันธ์	
	ความเข้าใจที่ได้รับ	การนำไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. การเลือกเครื่องมือที่ใช้ในการสังเกตการสอน	4.07	0.91	3.82	0.97	0.88*	
2. การสร้างเครื่องมือสังเกตการสอน	3.93	0.97	3.81	0.92	0.87*	
3. การใช้คำานผลกระทบให้เพื่อนครู						
แสดงความคิดเห็น	4.18	1.01	4.00	1.00	0.84*	
4. การให้ข้อมูลป้อนกลับและการวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน	4.15	0.90	3.93	0.90	0.87*	
รวม	4.08	0.91	3.89	0.89	0.86*	

* $P < .05$

จากตารางที่ 20 สรุปได้ว่าผู้เข้ารับการอบรมประเมินว่าความรู้ ความเข้าใจที่ได้รับมากที่สุดในด้านการสอนแนะ ได้แก่ การใช้คำานผลกระทบให้เพื่อนครูแสดงความคิดเห็น ด้านที่ประเมินว่าได้รับความรู้น้อยกว่าด้านอื่น คือการสร้างเครื่องมือสังเกตการสอน ในด้านความเป็นใบได้ในการทำความรู้ไปสู่การปฏิบัติผู้เข้ารับการอบรมประเมินว่ามีความเป็นใบได้สูง ในการทำความรู้ด้านการใช้คำานผลกระทบให้เพื่อนครูแสดงความคิดเห็นไปสู่การปฏิบัติ

สำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ กับความเป็นใบได้ใน การทำความรู้ไปสู่การปฏิบัติ พบร่วมกันด้านมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก นั่นคือทุกด้านที่ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจสูง ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่มีแนวโน้มเห็นว่ามีความเป็นใบได้สูงในด้านการนำไปปฏิบัติ

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นความปลายเปิดพบว่าผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่ เห็นว่าการจัดฝึกอบรมครั้งนี้เป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์สำหรับตัวครู ทางที่ได้รับความกระจงสนใจเรื่องของการสอนโดยใช้ทักษะกระบวนการ 9 ขั้นอย่างแท้จริง ต้องการให้มีการเผยแพร่ความรู้นี้ไปถึงเพื่อนครูในโรงเรียน และต้องการให้โรงเรียนส่งตัวแทนครุภุระดับชั้นมาเข้ารับการฝึกอบรม

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ฝึกอบรม

ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ฝึกอบรมโดยทางการทดสอบ 2 ด้าน คือ

1) เรื่องที่เป็นสภาพปัจจุบัน และความต้องการของผู้เข้ารับการอบรมในการปรับปรุงการสอน คือการสอนโดยใช้ทักษะกระบวนการ 9 ขั้น

2) เรื่องการสอนแนะ

การดำเนินงานทดสอบความรู้ ความเข้าใจในห้องอบรม ผู้วิจัยทำการทดสอบ 2 ครั้งคือ ทดสอบก่อนการอบรม และทดสอบในวันสุดท้ายของการฝึกอบรมในห้องอบรม โดยทางการทดสอบผู้เข้ารับการอบรมทั้งหมด การนำเสนอข้อมูลผู้วิจัยนำเสนอโดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มเป็น 2 กลุ่มโดย คือ กลุ่มตัวอย่างที่ 1 แบ่งเป็นกลุ่ม 1/1 และ 1/2 กลุ่มตัวอย่างที่ 2 แบ่งเป็นกลุ่ม 2/1 และ 2/2 และกลุ่มตัวอย่างที่ 3 แบ่งเป็น 3/1 และ 3/2 โดยทุกกลุ่มนี้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากัน คือ 6 คน ในการทดสอบก่อนการอบรม ผู้วิจัยไม่ได้ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างที่ 2/1 เนื่องจากเป็นผู้ที่เข้าโครงการภายหลังการฝึกอบรมในห้องอบรม ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบก่อนเริ่มการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะกระบวนการ 9 ข้อ และการสอนแนะของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มที่ทดสอบก่อนการฝึกอบรมในห้องอบรมและหลังการฝึกอบรมในห้องอบรม

=====

		ความรู้ความเข้าใจ ก่อนการฝึกอบรม		ความรู้ความเข้าใจ หลังการฝึกอบรม		t
จำนวน		\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
กลุ่ม	คน (n)		(30)		(30)	
กลุ่ม 1						
1/1	6	23.17	2.48	26.50	4.04	-2.99*
1/2	6	23.17	5.31	25.83	3.19	-2.12*
กลุ่ม 2						
2/1	6	20.33	3.62	25.83	2.64	-3.05*
2/2	6	-	-	20.17	3.06	-
กลุ่ม 3						
3/1	6	22.00	5.14	25.33	2.94	-1.57
3/2	6	22.83	4.35	26.00	2.00	-1.68

=====

* $p < .05$

จากตารางที่ 21 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ความเข้าใจเรื่องทักษะกระบวนการ 9 ข้อ และการสอนแนะของกลุ่มตัวอย่างที่ 1/1, 1/2 และ 2/1 ที่ได้รับการทดสอบก่อนการฝึกอบรมในห้องฝึกอบรม กับค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้รับการทดสอบหลังการฝึกอบรมในห้องอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในกลุ่มตัวอย่างที่

2/2 ไม่ได้รับการทดสอบก่อนการอบรม เนื่องจากได้รับการกำหนดให้เป็นผู้ที่จะได้รับการสอนแนะจากผู้ที่ได้รับการอบรมซึ่งไม่มีผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลของการดำเนินการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง

หลังจากเสร็จสิ้นการฝึกอบรมในห้องอบรม ผู้วิจัยดำเนินการฝึกอบรมในสถานการณ์จริงโดยการติดตามให้ความช่วยเหลือครูในการนาความรู้เรื่องการสอน โดยใช้ทักษะกระบวนการ 9 ขั้นนำไปใช้สอนในห้องเรียน โดยติดตามสังเกตพฤติกรรมการสอนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 และกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ในห้องเรียน ผู้วิจัยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างจับคู่ทำการสอนแนะซึ่งกันและกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ 2 (2/1) (จำนวน 6 คน) จับคู่กับเพื่อนครูในโรงเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม (จำนวน 6 คน) เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ 2/2 และให้กลุ่มตัวอย่างที่ 3 (จำนวน 12 คน) เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ 3/1 และ 3/2 จับคู่กันเองทำการสอนแนะซึ่งกันและกัน โดยกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม จะต้องสังเกตการสอนและสังเกตพฤติกรรมการสอนแนะซึ่งกันและกัน สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ 1/1 และ 1/2 เป็นกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมในสถานการณ์จริงคงปฏิบัติงานสอนตามปกติ ผลการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง ผู้วิจัยนำเสนอดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคงทนด้านความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติต่อเรื่องที่ได้รับการฝึกอบรม

ก. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคงทนด้านความรู้ ความเข้าใจในเรื่องทักษะกระบวนการ 9 ขั้น และการสอนแนะ

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะกระบวนการ 9 ขั้น และการสอนแนะฉบับเดียวกับที่วัดก่อนและหลังการฝึกอบรมในห้องอบรม วัดกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่ม เมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง (หลังการฝึกอบรมในห้องอบรม 4 เดือน) และผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ไปเบรี่ยนเทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ทดสอบไว้เมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอบรมในห้องอบรม ผลของข้อมูลที่ได้คือความคงทนในด้านความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อเรื่องที่ได้รับการฝึกอบรม รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงไว้ในตารางที่ 22-25

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
คะแนนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะกระบวนการ 9 ข้อ และการ
สอนแนะของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มที่ทดสอบหลังการฝึกอบรมในห้องอบรม
และหลังการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง

=====

		ความรู้ความเข้าใจ		ความรู้ความเข้าใจ		t
		หลังการฝึกอบรม	ในห้องฝึกอบรม	หลังการฝึกอบรมใน	สถานการณ์จริง	
จำนวน						
กลุ่ม	คน	\bar{X}_2	S.D.	\bar{X}_3	S.D.	
	(n)	(30)		(30)		
กลุ่ม 1						
1/1	6	26.50	4.04	21.83	2.64	4.08*
1/2	6	25.83	3.19	22.83	4.79	1.77
กลุ่ม 2						
2/1	6	25.83	2.64	26.00	2.28	- .10
2/2	6	20.17	3.06	21.83	3.06	-7.91*
กลุ่ม 3						
3/1	6	25.33	2.94	25.33	2.65	.00
3/2	6	26.00	2.00	26.17	3.31	-.16

=====

* P < .05

จากตารางที่ 22 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ความเข้าใจเรื่องทักษะกระบวนการ 9 ข้อและการสอนแนะ (จำนวน 30 ข้อ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1/1 และ 2/2 ที่ได้รับการทดสอบหลังการฝึกอบรมในห้องฝึกอบรม กับค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้รับการทดสอบ

หลังการฝึกอบรมในสถานการณ์จริงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้รับการทดสอบหลังการฝึกอบรมในสถานการณ์จริงของกลุ่มตัวอย่างที่ 1/1 ต่างกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้รับการทดสอบหลังการฝึกอบรมในห้องอบรม ส่วนในกลุ่มตัวอย่างที่ 2/2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้รับการทดสอบหลังการฝึกอบรมในสถานการณ์จริงสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้รับการทดสอบหลังการฝึกอบรม

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหักษะกระบวนการ 9 ข้อ และการสอนแนะของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม
หลังการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง

กลุ่ม	จำนวน คน (n)	ความรู้ความเข้าใจ	
		\bar{X}	S.D.
กลุ่ม 1			
1/1	6	21.83	2.64
1/2	6	22.83	4.79
กลุ่ม 2			
2/1	6	26.00	2.28
2/2	6	21.83	3.06
กลุ่ม 3			
3/1	6	25.33	2.66
3/2	6	26.17	3.31

จากตารางที่ 23 จากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะกระบวนการ 9 ข้อ และการสอนแนะ (จำนวน 30 ช่อ) ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม เมื่อนำมาเปรียบเทียบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวโดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ได้ผลดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนค่าผลต่างของคะแนนความรู้ ความเข้าใจ
เกี่ยวกับทักษะกระบวนการ 9 ข้อและการสอนแนะที่ทดสอบกลุ่มตัวอย่างแต่ละ
กลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	127.33	5	25.47	2.44
ภายในกลุ่ม	312.67	30	10.42	
รวม	440.00	35		

จากตารางที่ 24 แสดงว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะกระบวนการ 9 ข้อ และการสอนแนะของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฯ. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับความคงทนด้านเจตคติต่อกระบวนการสอน

แนะ

ผู้วิจัยวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มที่มีต่อการสอนแนะ เมื่อกลุ่มตัวอย่างกลับไปปฏิบัติงานตามปกติที่โรงเรียนก่อนที่จะเริ่มกระบวนการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง และวัดซ้ำอีกรังหนึ่งเมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอบรมในสถานการณ์จริงกล่าวคือ หลังจากการวัดครั้งแรก 4 เดือน นำค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการวัดครั้งหลังมาเปรียบเทียบกับการวัดเมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอบรมในห้องอบรม ผลของข้อมูลที่ได้คือความคงทนในด้านเจตคติที่มีต่อการสอนแนะ รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในตารางที่ 25 - 27

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเจตคติ ชี้แจงการสอนแนะทั้งฉบับของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

กลุ่ม คน	เจตคติต่อการสอนแนะ			เจตคติต่อการสอนแนะ		
	จำนวน	ก่อนการฝึกอบรม		หลังการฝึกอบรม		
		ในสถานการณ์จริง	ในสถานการณ์จริง	ในสถานการณ์จริง		t
กลุ่ม (n)		\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
กลุ่ม 1						
1/1	6	109.71	7.50	107.28	6.18	3.38*
1/2	6	112.40	11.86	109.80	10.62	2.80*
กลุ่ม 2						
2/1	6	118.17	7.63	121.33	7.15	-.78
2/2	6	107.33	11.27	114.17	11.02	-1.15
กลุ่ม 3						
3/1	6	107.00	9.44	118.33	13.55	-3.11*
3/2	6	111.50	9.97	107.33	14.13	.63

* $P < .05$

จากตารางที่ 25 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่ 1/1 1/2 และ 3/1 ที่ได้รับการทดสอบหลังการฝึกอบรมในสถานการณ์จริงกับค่าเฉลี่ยของคะแนนที่วัดก่อนการอบรมในสถานการณ์จริงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมต่างกว่าค่าเฉลี่ยก่อนการอบรมในสถานการณ์จริง

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการสอนแนะของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มที่ทดสอบหลังการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง

กลุ่ม	จำนวนคน n	เจตคติต่อการสอนแนะ	
		\bar{X}	S.D.
กลุ่ม 1			
1/1	6	107.28	6.18
1/2	6	109.80	10.62
กลุ่ม 2			
2/1	6	121.33	7.15
2/2	6	114.17	11.02
กลุ่ม 3			
3/1	6	118.33	13.15
3/2	6	107.33	14.14

จากตารางที่ 26 จากค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติที่ทดสอบหลังการฝึกอบรมในสถานการณ์จริงของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม มีค่าใกล้เคียงกันเมื่อนำไปวิเคราะห์ความแปรปรวน ได้ผลปรากฏ ดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อการสอนแนะของกลุ่ม
ตัวอย่างทุกกลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1067.91	5	213.58	1.88
ภายในกลุ่ม	3407.06	30	113.57	
รวม	4474.97	35		

จากตารางที่ 27 แสดงว่าเจตคติต่อการสอนแนะของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยบรังษยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคงทนของทักษะด้านการสอนแนะในกระบวนการฝึกอบรมในสถานการณ์จริงผู้วิจัยให้กับกลุ่มตัวอย่างที่ 2/1 กับ 2/2 และกับกลุ่มตัวอย่างที่ 3/1 กับ 3/2 ให้การสอนแนะซึ่งกันและกันโดยเบลี่ยนบทบาท กันเป็นผู้สอนและผู้สอนแนะ และใช้สังเกตพฤติกรรมการสอน และพฤติกรรมการสอนแนะคนละ 4 ครั้งผู้วิจัยนำผลจากการสังเกตพฤติกรรมการสอนแนะทั้ง 4 ครั้งมาหาค่าเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนน การให้การสอนแนะซึ่งกันและกันจำนวน 4 ครั้งของกลุ่มตัวอย่างที่ 2/1, 2/2, และ 3/1, 3/2 และศึกษาความคงทนของทักษะด้านการสอนแนะ โดยการเปรียบเทียบหาผลต่างระหว่างผลจากการสังเกต ครั้งที่ 1 กับผลจากการสังเกตครั้งที่ 4 สาหรับกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ไม่มีกระบวนการฝึกอบรมในสถานการณ์จริงจึงไม่มีการนำเสนอข้อมูลด้านการสอนแนะของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล

เกณฑ์ในการแบ่งความหมายค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติการสอนแนะมีดังนี้

1. การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติภาระ

การสอนแนะในแต่ละด้าน

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
0.76-1.00	ปฏิบัติมากที่สุด
0.51-0.75	ปฏิบัติมาก
0.26-0.50	ปฏิบัติน้อย
0.00-0.25	ปฏิบัติน้อยที่สุด

2. การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของผลการให้การสอนแนะในแต่ละด้าน

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
3.51-4.00	ตีมาก หรือเป็นประโยชน์มากที่สุด
2.51-3.50	ตี หรือเป็นประโยชน์มาก
1.51-2.50	ไม่ต้องตี หรือเป็นประโยชน์น้อย
1.00-1.50	ไม่ตี หรือเป็นประโยชน์น้อยที่สุด

รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในตารางที่ 28 - 34

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติการให้การสอนแนะ และผลการให้การสอนแนะของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม ที่ให้การสอนแนะซึ่งกันและกันในครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 4

กลุ่ม	จำนวน	ตัวแปรบัญชีการสอนแนะ				ตัวแปรการให้การสอนแนะ					
		ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 4		t	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 4		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
กลุ่ม 2											
2/1	6	.75	.09	.75	.05	-.01	3.35	.39	3.45	.24	-.52
2/2	6	.73	.14	.76	.16	-.37	3.32	.34	3.55	.21	-1.39
กลุ่ม 3											
3/1	6	.81	.09	.80	.10	.10	3.45	.20	3.56	.14	-1.03
3/2	6	.81	.18	.84	.15	-.24	3.59	.32	3.61	.30	-.12

จากตารางที่ 28 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการปฏิบัติการสอนแนะ และผลการปฏิบัติกรรมการสอนแนะที่ได้จากการสังเกต ครั้งที่ 4 เมื่อเริ่มการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง กับค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการสังเกตครั้งที่ 4 เมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรมในสถานการณ์จริงของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการสังเกตครั้งที่ 1 เมื่อเริ่มการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง แต่คะแนนไม่สูงพอที่จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลรวมของการปฏิบัติการสอนแนะของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน คน (n)	การปฏิบัติการสอนแนะ	
		<u>X</u>	S.D
กลุ่ม 2			
2/1	6	.75	.09
2/2	6	.73	.12
กลุ่ม 3			
3/1	6	.78	.09
3/2	6	.82	.13

จากตารางที่ 29 จากค่าเฉลี่ยของผลรวมของคะแนนที่ได้จากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมการสอนแนะจำนวน 4 ครั้งของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม เมื่อนำไปวิเคราะห์ความแปรปรวนได้ผลปรากฏดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติการสอนแนะของกลุ่ม
ตัวอย่างทุกกลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	.1386	3	.0462	3.8405*
ภายในกลุ่ม	1.3953	116	.0120	
รวม	1.5339	119		

* P<.05

จากตารางที่ 30 แสดงว่าการปฏิบัติการสอนแนะของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 31 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติกรรมการให้การสอนแนะระหว่างกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ 2/2 $\bar{x}_1 = .73$

กลุ่มตัวอย่างที่ 2/1 $\bar{x}_2 = .75$

กลุ่มตัวอย่างที่ 3/1 $\bar{x}_3 = .78$

กลุ่มตัวอย่างที่ 3/2 $\bar{x}_4 = .82$

=====

ค่าสถิติ	\bar{x}_1	\bar{x}_2	\bar{x}_3	\bar{x}_4
----------	-------------	-------------	-------------	-------------

\bar{x}_1	.02	.05	.09*
-------------	-----	-----	------

\bar{x}_2	.03	.07
-------------	-----	-----

\bar{x}_3	.04
-------------	-----

\bar{x}_4

=====

จากตารางที่ 31 แสดงว่าการปฏิบัติการสอนแนะของกลุ่มตัวอย่างที่ 2/2 และกลุ่มตัวอย่างที่ 3/2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุปกรณ์และวัสดุที่ใช้

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลรวมของการผลการปฏิบัติการสอนแนะของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	การปฏิบัติการสอนแนะ	
		คณ	S.D
(n)		X	
กลุ่ม 2			
2/1	6	3.36	.28
2/2	6	3.33	.31
กลุ่ม 3			
3/1	6	3.45	.20
3/2	6	3.57	.29

จากตารางที่ 32 จากค่าเฉลี่ยของผลรวมของคะแนนที่ได้จากการสังเกตผลของ การปฏิบัติกิจกรรมการสอนแนะจำนวน 4 ครั้งของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม เมื่อนำไปวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวโดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ได้ผลปรากฏดังตารางที่ 33

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนผลการปฏิบัติกิจกรรมการสอนแนะ
ของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1.0436	3	.3479	4.57*
ภายในกลุ่ม	8.8307	116	.0716	
รวม	9.8743	119		

* $P < .05$

จากตารางที่ 33 เมื่อเปรียบเทียบผลการปฏิบัติกิจกรรมการสอนแนะของกลุ่ม
ตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม พบร่วมความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อทดสอบ
ความแตกต่างเป็นรายๆ กับวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe') ได้ผลปรากฏดังตารางที่ 34

ตารางที่ 34 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยผลการปฏิบัติกรรมการให้การสอนแนะระหว่างกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ 2/2 $\bar{x}_1 = 3.33$

กลุ่มตัวอย่างที่ 2/1 $\bar{x}_2 = 3.36$

กลุ่มตัวอย่างที่ 3/1 $\bar{x}_3 = 3.45$

กลุ่มตัวอย่างที่ 3/2 $x_4 = 3.57$

ค่าสถิติ	\bar{x}_1	\bar{x}_2	\bar{x}_3	\bar{x}_4
\bar{x}_1		.03	.12	.24*
\bar{x}_2			.09	.21*
\bar{x}_3				.12
\bar{x}_4				

จากตารางที่ 34 แสดงว่าผลการปฏิบัติกรรมการสอนแนะของกลุ่มตัวอย่างที่ 2/1 และ 2/2 แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ 3/2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านการสอน

ในกระบวนการฝึกอบรมในสถานการณ์จริงผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการสอนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 และ ที่ 3 จำนวน 5 ครั้ง โดยผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการสอนก่อนเริ่มกระบวนการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง 1 ครั้ง และสังเกต 2 สัปดาห์ต่อ 1 ครั้ง ในเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์รวมการสังเกตคนละ 5 ครั้ง ผู้วิจัยนำเสนอเจลี่ยว่องผลการสังเกตพฤติกรรมการสอนครั้งที่ 2-4 มาเปรียบเทียบกับผลการสังเกตครั้งที่ 1 เพื่อหาค่าพัฒนาการของการสอน รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในตารางที่ 35-38

ตารางที่ 35 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการสังเกตการสอนโดยใช้ทักษะกระบวนการ 9 ขั้นของกลุ่มตัวอย่างจากตามครั้งที่สังเกตการสอน

ครั้งที่ สังเกตการสอน	ทักษะการสอน กลุ่ม 2/1		ทักษะการสอน กลุ่ม 2/2		ทักษะการสอน กลุ่ม 3/1		ทักษะการสอน กลุ่ม 3/2		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	14.28	6.02	10.62	1.78	16.87	7.10	17.83	6.33	1.92
2	19.11	9.74	13.32	3.22	19.78	9.96	20.75	6.78	1.07
3	18.96	8.25	16.26	4.17	19.22	5.19	19.50	7.62	.32
4	19.69	9.93	16.47	5.39	18.17	6.32	22.87	5.63	.89
5	19.46	4.17	15.76	3.76	27.00	4.92	30.96	2.77	18.15*

* $P < .05$

จากตารางที่ 35 แสดงว่าคะแนนที่ได้จากการสังเกตการสอนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม โดยกลุ่มมีคะแนนสูงขึ้นจากการสังเกตการสอนในครั้งแรกทั้ง 4 กลุ่ม และเมื่อเปรียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการสังเกตการสอนครั้งที่ 5 ของกลุ่มตัวอย่างที่ 3/2 แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
พัฒนาการทางด้านการสอนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	พัฒนาการทางด้านการสอน		
		คน	(n)	\bar{x}
<hr/>				
กลุ่ม 2				
2/1	6		16.22	17.68
2/2	6		12.71	8.59
<hr/>				
กลุ่ม 3				
3/1	6		29.10	9.26
3/2	6		36.28	10.62
<hr/>				

จากตารางที่ 36 จากค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางด้านการสอนของแต่ละกลุ่มที่ได้จากการนำผลการสังเกตการสอนครั้งที่ 5 มาเปรียบเทียบกับผลการสังเกตการสอนครั้งที่ 1 เมื่อนำไปวิเคราะห์ความแปรปรวนได้ผลปรากฏดังตารางที่ 37

ตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพัฒนาการทางด้านการสอนของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2957.05	3	985.68	6.74*
ภายในกลุ่ม	2923.89	20	146.19	
รวม	5880.94	23		

* P<.05

จากตารางที่ 37 แสดงพัฒนาการทางด้านการสอนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 38 ผลการทดสอบความแตกต่างรายชื่อของคะแนนพัฒนาการทางด้านการสอนระหว่างกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ 2/1 $\bar{X}_1 = 16.22$

กลุ่มตัวอย่างที่ 2/2 $\bar{X}_2 = 12.71$

กลุ่มตัวอย่างที่ 3/1 $\bar{X}_3 = 29.10$

กลุ่มตัวอย่างที่ 3/2 $\bar{X}_4 = 36.28$

ค่าสถิติ	\bar{X}_1	\bar{X}_2	\bar{X}_3	\bar{X}_4
\bar{X}_1	3.51	12.88	20.06*	
\bar{X}_2		16.39	23.57*	
\bar{X}_3			7.18	
\bar{X}_4				

จากตารางที่ 38 แสดงว่าพัฒนาการทางด้านการสอนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2/1 และ 2/2 แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ 3/2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 39 จำนวน และร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมทางด้านการสอนที่มีการเปลี่ยนแปลงหลังจากได้รับการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง

ข้อที่	พฤติกรรมด้านการสอน	จำนวน	ร้อยละ
	ที่เกิดการเปลี่ยนแปลง	n = 24	
1. ความเชื่อทางด้านการสอน			
1.	การสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางฯ		
	นักเรียนเป็นผู้บัญชาติ	19	79.16
2.	การให้นักเรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม	2	8.33
2. การเตรียมการสอน			
1.	สามารถเตรียมการสอนโดยใช้ทักษะ		
	กระบวนการ 9 ขั้น	3	12.50
2.	พิจารณาทบทวนเกี่ยวกับการเตรียมการสอน		
	มากที่สุด	4	16.66
3.	เตรียมการสอนโดยเน้นกิจกรรมของนักเรียน	2	8.33
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
1.	จัดกิจกรรมให้นักเรียนทำงานกลุ่มมากขึ้น	5	20.83
2.	การจัดกิจกรรมการสอนเป็นลำดับขั้นตอน		
	มากที่สุด	8	33.33
4. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตัวผู้เรียน			
1.	นักเรียนที่เก็บตัวได้แสดงออกมากขึ้น	3	12.50
2.	นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น	5	20.83

ตารางที่ 39 จำนวน และร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมทางด้านการสอนที่มีการเปลี่ยนแปลงหลังจากได้รับการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง (ต่อ)

ข้อที่	พฤติกรรมด้านการสอน	จำนวน	ร้อยละ
	ที่เกิดการเปลี่ยนแปลง	n = 24	

3.	นักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมจากการเป็นผู้ตาม ไปสู่การเป็นผู้นำทางด้านความคิด แสดง ความคิดอย่างมีเหตุผล	10	41.66
4.	นักเรียนมีความมั่นใจกล้าแสดงออก	3	12.50

5. การจัดบรรยากาศในห้องเรียน

1.	บรรยากาศน่าเรียน สนุกสนาน	16	66.66
----	---------------------------	----	-------

6. ความมั่นใจในการสอน

1.	มีความมั่นใจมากขึ้นท่าให้การสอนมี ประสิทธิภาพ	13	54.16
2.	มีวิธีวิทยาในการพูดถูงชัดเจน	2	8.33
3.	ประเมินผลตนเองชัดเจนชัดเจน	2	8.33

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงทางด้านการสอนที่เกิดขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้แก่การเปลี่ยนแปลงในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียน และมีความมั่นใจในการสอนมากขึ้นโดยที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 95) ตอบว่ามีการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน ด้านที่ตอบว่ามีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด คือการเปลี่ยนแปลงความเชื่อทางด้านการสอน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน และด้านการจัดบรรยากาศในห้องเรียน

ตารางที่ 40 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง
พัฒนาระบบทด้านการสอนแนะที่เกิดขึ้นหลังการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง

ข้อที่	พัฒนาระบบทด้านการสอนแนะ	จำนวน	ร้อยละ
	ที่เกิดการเปลี่ยนแปลง	n = 24	
1.	การช่วยกันเตรียมการสอนล่วงหน้าให้ความ มั่นใจสูงขึ้น	3	12.50
2.	ใช้เครื่องมือสังเกตการสอนทำให้การเรียน การสอนสมบูรณ์ขึ้น	2	8.33
3.	การได้ปรึกษาหารือก่อนการสังเกตการสอน ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ	7	29.16
4.	ทำให้ทราบจุดบกพร่องจากการสอน และนำ ไปปรับปรุงแก้ไขในครั้งต่อไป	13	54.16
5.	เดินทางตัวไม่ชอบแสดงออก เกิดความ เชื่อมั่นสูง และสามารถเป็นต้นแบบได้	3	12.50
6.	ผู้สอนแนะนำโดยช่วยเหลือแนะนำ ผู้สอนให้ พยายามปรับปรุงแก้ไขตนเอง	2	8.33
7.	นักเรียนเปลี่ยนพัฒนาการสอน กล้าแสดงออก มากขึ้น มีเหตุผลมากขึ้น	1	4.16

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาระบบทด้านการสอนแนะหลังจากได้รับการฝึกอบรมในสถานการณ์จริง พัฒนาระบบทด้านการสอนแนะที่เปลี่ยนแปลงมากที่สุด คือมีการนำข้อมูลร่วมจากการสอนไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขการสอนของตน